

Стосовно судової інформаційно-телекомунікаційної системи варто зазначити, що вона створена щоб спростити обмін необхідною інформацією в електронному вигляді між судовими установами, спілкування між учасниками судового процесу, для забезпечення справедливого та неупередженого розгляду цивільних справ. Проте недоліки які існують в частині чіткого урегулювання користуванням та забезпеченням безпеки потребують доопрацювання на законодавчому рівні.

Бібліографічні посилання:

1. Проект Закону про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів.- № 6232 від 23.03.2017.
2. Пояснювальна записка до проекту Закону України “Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів”.
3. Цивільний процесуальний кодекс України //.- 2004.- № 40-41, 42, ст.492

Зіміна Ганна Юріївна,

курсант четвертого курсу ФПФОДР

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Коваленко Андрій Васильович,

кандидат юридичних наук, доцент,
завідувач кафедри цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного університету
внутрішніх справ

ГОСПОДАРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ В УКРАЇНІ

Ще здавна люди займались виготовленням товарів, наданням послуг чи виконанням певних робіт. З часом цей процес як й інші суспільні процеси вимагає регулювання, зокрема правового. Сьогодні дані процеси мають назву «господарська діяльність» та знаходять своє відображення у нормативній базі України. Дана тема є досить проблематичною, адже не кожне виготовлення товарів, надання послуг чи виконання робіт можна віднести до господарської діяльності та й існує розподіл господарської діяльності на види залежно від поставленої мети діяльності щодо результату.[2]

Метою господарської діяльності в цілому є отримання прибутку або ж задоволення власних потреб без мети отримання прибутку.

Класичні ознаки господарської діяльності, наголошуючи на її суспільно корисному характері також наводить авторитетний український учений В. С. Щербина: «Суспільно корисна господарська діяльність:

по-перше, полягає у виробництві продукції, виконанні робіт, наданні послуг не для власних потреб виробника, а для задоволення потреб інших осіб;

по-друге, виконується на професійних засадах;

по-третє, результати такої діяльності мають реалізовуватися за плату, тобто функціонувати як товар;

по-четверте, поєднує як приватні інтереси виробника, так і публічні інтереси (держави, суспільства, значних верств населення тощо)».[3]

Сферу господарських відносин становлять господарсько-виробничі, організаційно-господарські та внутрішньогосподарські відносини.

Господарська діяльність, що здійснюється для досягнення економічних і соціальних результатів з метою одержання прибутку, є підприємництвом, а суб'єкти підприємництва — підприємцями. Господарська діяльність може здійснюватись і без мети одержання прибутку (некомерційна господарська діяльність) [1].

Висновок:

Господарська діяльність відіграє в Україні велику роль. Україна могутча і родюча країна на корисні копалини, родюча земля, розвинута промисловість майже в усіх напрямках, багато чого йде на експорт до багатьох країн світу, що дуже добре для країни і для бюджету. Але за багатьма українськими комунальними підприємства потрібен жорсткий контроль, тому що без нього підприємство занепадає. Також мають місце в господарській діяльності і приватні підприємства які також заробляють багато грошей, яскравим прикладом є приватна пошта «Нова пошта» яка з'явилась досить нещодавно, але користується великим попитом серед громадян, тому що це комфорт, швидкість і зручність. Але державній пошті «Укрпошта» після приходу приватних товаришів довелось зробити теж ряд змін, що добре впливає.

Бібліографічні посилання:

1. Білоус Ж. Деякі проблеми визначення умов господарського договору. /Предпринимательство, хозяйство и право. — 2000 — № 5
2. Господарський кодекс України. — К.» Атіка» 2003 р.
3. Закон України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності». — 2000

Лесько Вікторія Олександрівна,
курсант четвертого курсу ФПФОДР
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:

Коваленко Андрій Васильович,
кандидат юридичних наук, доцент,
завідувач кафедри цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного університету
внутрішніх справ

ПРОВЕДЕННЯ ТРАСОЛОГІЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ ПІД ЧАС ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНИХ ПРИГОД

Кожного року в Україні збільшується кількість дорожньо-транспортних пригод, наслідком яких є тілесні ушкодження різного ступеня тяжкості або смерть потерпілих. Переважна більшість їх стається внаслідок порушення водіями транспортних засобів встановлених правил. Так, у 2015 році зареєстровано 11937 випадків порушення правил безпеки дорожнього руху, у 2016 році - 13526, що свідчить про їх збільшення на 13 %. Причому відсоток розкриття у 2015 році становив 66 %, у 2016 - 65,8 %. У 2015 році від ДТП постраждало 15082 особи (з них загинуло 3961), у 2016 році - 16553 (загиблих - 4320), динаміка - майже 10 % [1].

У сучасній практиці розслідування кримінальних правопорушень за фактами дорожньо-транспортних пригод призначення і виробництво